Lidický zpravodaj

říjen 2022 · číslo 10 · ročník 26 · zdarma

Lidický okruh 2022
(foto: Martin Homola)

Pevně věřím, že jste si ho všichni po dlouhých dvou letech užili stejně jako my.
A že se za rok zase potkáme „na značkách“.

Více o skvělé akci na str. 3-4

Milí a milé,
dnes mám pro vás opravdu nadupaný zpravodaj. Přišlo mnoho příspěvků, za které moc děkuji. Makám, až se ze mě kouří, neboť tento měsíc mě i dohnal opět můj nestíhací mód a já trochu plavu v termínech. Ale pevně věřím, že všechno stihnu. Sice to bude za minutu dvanáct, ale bude. Takže konec okecávání, užijte si říjnové čtení.

Míša Klapalová, vaše zpravodajka, která maká co může

JUBILANTI V MĚSÍCI ŘÍJNU

Alena ZÁRUBOVÁ
Pavel KNOR

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti ☺

KAMEROVÝ SYSTÉM V NAŠÍ OBCI

Text: Veronika Kellerová, starostka obce

Vážení občané,
naše obec obdržela z Ministerstva vnitra ČR, dotační titul Prevence kriminality, dotaci na instalaci kamerového systému ve výši 827 596 Kč. V minulých týdnech probíhalo výběrové řízení, kterého se zúčastnilo 5 firem a nejnižší nabídku podala firma M2c a.s. v hodnotě 791 709,05 Kč s DPH.

Následně zastupitelé na veřejném zasedání, které se konalo 19. 9. 2022, tuto vítěznou nabídku schválili a pověřili mě podpisem smlouvy.
V měsíci říjnu a listopadu dojde k realizaci instalace kamerového systému. Kamery budou výhradně snímat veřejné prostory před Lidickou galerií, Obecním úřadem, Malý park v centru, obchody, prostor fotbalového hřiště včetně kabin a všechny příjezdové komunikace do obce.
Vzhledem k tomu, že provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů podle zákona č.101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů, budou data přístupná výhradně Policii ČR, místnímu oddělení Unhošť, kam naše obec spadá.
Jako zastupitelé obce věříme, že používání kamerového systému přispěje k větší ochraně osob, majetku, pořádku na veřejnosti i jako prevence proti vandalismu.

LIDICKÝ OKRUH 2022 SE VYDAŘIL, DEŠTÍK PŘIŠEL AŽ S KONCEM AKCE

Text a foto: Bohumil Kučera

Veteráni, ano takto stručně se to dá pojmenovat. U nás v Lidicích se po dvou letech „covidového“ půstu opět sjel „pel mel“ více jak 120 historických strojů. Konal se Lidický okruh, v obnovené verzi již posedmé.
Chceme účastníkům i návštěvníkům poskytnout prožití pohodového dne, kdy si na jednom místě mohou prohlédnout hodně staré i mladší stroje, motocykly i automobily různých značek i koncepcí, i technické unikáty.
Letos byl k vidění například motocykl s wankelovým motorem. Krásný Land Rover, sporťák Ford Mustang, Citröen DS i s Fantomasem… a mnoho dalších oku lahodících strojů. Nechtěl jsem jmenovat, abych na nějaký pozapomněl, každý by si zasloužil zmínku. Velkou radost nám udělal stroj Triumph Vaška Holuba, kterého lidičtí dobře znají. Rekonstrukce jeho unikátního motocyklu zabrala mnoho let, ještě i v době kdy žil v Lidicích.

Celou akci podpořily i další druhy zábav a představení. Zněla hudba kapely Roberta Kováče. Děti (nejen) zaujala výstava historických kočárků. Nechyběly Postoloprtské mažoretky. Viděli jsme jako to chodí u Policie ČR a co obnáší zásah „hasičů u dopravní nehody,…
Těšíme se nyní již na další již osmý ročník v září 2023, snad nám opět vyjde počasí a deštík nejdříve s koncem události, tak jako tomu bylo letos.

Výsledky soutěžních kategorií:

- nejkrásnější automobil

1. místo – p. Vladimír Kořen – Overland SIX r.v. 1915 (168hlasů)
2. místo – Miroslav Šoustek – Škoda Felicia r.v. 1960 (146 hlasů)
3. místo – p. Josef Zoubek – Cadillac Deville r.v. 1958 (138 hlasů)

- nejkrásnější motocykl

  1. místo - Georgi Karamfilov - Auto Simson 425T (110 hlasů)
  2. místo David Havránek – Jawa 250 + Velorex 560 (102 hlasů)
  3. místo – Václav Holub – Triumph 277 CC (47 hlasů)

- nejkrásnější dobové oblečení

  Jawa 250 velorex 560, r. v. 1964 (p. Havránek, pí Turková)
- nejstarší automobil - Overland Six, r. v. 1915 (p. Vladimír Kořen)
- nejstarší motocykl - Triumph 277 C, r. v. 1924 (p. Václav Holub)
- nejlepší automobil - Citroen DSUPER 5, r. v. 1974 (p. Rudolf Lisec)
- nejlepší motocykl - Triumph 277 C, r. v. 1924 (p. Václav Holub)

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY V LIDICÍCH SE KONALY V NEDĚLI 18. ZÁŘÍ 2022

Text a foto: Miroslav Ramba

Po dvouleté přestávce se v neděli 18. září 2022 opět konaly tradiční rybářské závody pořádané ČRS MO Lidice.
Přes chladné a větrné dopoledne se na pěkně upravených březích Lidického rybníka posečených panem Šilhánem sešli příznivci rybářského sportu. Mezi nimi bylo i 16 soutěžících, u kterých zvítězila soutěživost a láska k rybařině nad nepřízní počasí.
Soutěžilo se v kategoriích mládež a dospělí. Hodnotila se dosažená délka úlovku v centimetrech. Mezi úlovky se vyskytovali kapr, plotice, cejn. Všechny ryby byly šetrně vráceny zpět do revíru.
Vítězem kategorie dospělí se stal pan Moldrzyk Karel s délkou úlovků 89 cm.
Vítězem kategorie mládež se stala Holická Marie s délkou úlovků 98,5 cm.
Největší ulovenou rybou byl kapr obecný o délce 53 cm.
Úspěšným soutěžícím předal předseda MO Lidice Pavel Danko hodnotné ceny od firmy CARPBROTHERS bratří Plichtů ze Středokluk. Dík patří též Mikroregionu údolí Lidického potoka, který přispěl na tyto velmi pěkné ceny.
K dobré pohodě přispíval pan Hanf starající se o občerstvení všech účastníků. Výborná různá grilovaná masa přímo z grilu přišla všem k chuti. Dík patří rozhodčím a členům výboru, kteří pomáhali s realizací závodů. Všem přejeme i nadále krásné úlovky a příjemné okamžiky v přírodě a příští rok na viděnou.

POZVÁNKA NA PŘEDSTAVENÍ

Text a foto: www.lidice-memorial.cz

Komediální představení o drakovi, který si hledal nevěstu. Čekají na Vás čtyři krátké pohádky, které na sebe částečně navazují a tvoří tak ucelenou hru. Hlavní postavou je drak, který se chce ženit, ale při své pouti za nevěstou dojde k závěru, že tento nápad nebyl až tak šťastný a celou akci vzdá. Loutky jsou tvořené z košťat, jsou dobře viditelné a podněcují dětskou fantazii. Celou pohádkou provází píseň s jednoduchou melodií, která se stále opakuje, a děti si ji mohou během představení snadno naučit. Představení je vhodné pro celou rodinu.

VÝSTAVA „MAMI, JÁ NECHCI VÁLKU!“

Text a foto: Kamila Smetana Varaďová, vedoucí vzdělávacího oddělení, ředitelka vědomostní soutěže Lidice pro 21. století

V pondělí 5. září 2022 byla vernisáží v Památníku Lidice zahájena nová výstava „Mami, já nechci válku“. Polsko-ukrajinský projekt spojuje minulost a současnost a vypráví o hrůzách války dětskýma očima. Výstava vznikla díky spolupráci polského Státního archivu, Ministerstva zahraničních věcí Polské republiky a ukrajinského projektu Mom, I See War.

Vernisáž se konala za účasti zástupkyně Velvyslanectví Ukrajiny Teťjany Okopné, zástupce Velvyslanectví Polské republiky Pawla Piotrowskeho, ředitele Polského institutu Macieje Ruczaje, ředitelky maďarského institutu Liszta Hajnaly Kassaii, argentinského velvyslance Roberta Alejandra Salafii, starostky obce Lidice Veroniky Kellerové, zástupce Ústavu pro studium totalitních režimů Prokopa Tomka. lidického dítěte Pavla Horešovského a dalších hostů a veřejnosti.
Během vernisáže vystoupily ukrajinské děti z pražského Komunitního centra Kroky dobra s písničkou „Není to tvoje válka“ od ukrajinské kapely Okean Elzy. Přítomní také položili květinové dary k lidickému Pomníku dětským obětem válek.
Výstava se snaží ukázat, že válka vypadá v dětských očích vždy stejně. Bez ohledu na místo a čas je válka velké zlo a dítě je v ní vždy obětí. Podobnost mezi historickými a současnými díly je nápadná. Děti kreslí tanky, letadla shazující bomby, požáry a výbuchy.

Kreslí raněné a mrtvé, zničené domy, hroby. Kreslí sebe a své rodiny, kreslí evakuaci a útěk.
Ale také vyjadřují naději a zachycují své sny o budoucnosti.
Scénáře jednotlivých válek jsou si velmi podobné. Mění se čas, mění se místo, mění se dětští svědci, ale válka je stále stejná.
Vybrané kresby ve formě putovní výstavy jsou nyní – v návaznosti na 83. výročí začátku 2. světové války – prezentovány v několika desítkách zemí světa. Česká prezentace výstavy v Památníku Lidice, místě spjatém s utrpením dětí během války, potrvá do konce října 2022.

SVOZ ODPADŮ V ROCE 2022: 8. ŘÍJNA, SOBOTA

Velkoobjemový odpad:
8:00 - 9:00 ulice Tokajická, parkoviště před školkou
9:15 – 10:00 ulice Oradourská, před č.p. 158
10:15 – 11:00 ulice Josefa Stříbrného, parkoviště u Oázy – Mementa Lidice
Kovový a nebezpečný odpad:
8:00 – 11:00 ulice Tokajická, parkoviště před školkou

Srdečně Vás zveme na pořad

Křeslo pro Tomáše Töpfera

v rámci cyklu Lidické zimní večery v sezóně 2022/2023

12. října 2022 od 18 hodin v Lidické galerii

Cena vstupenky je 120,– Kč.

Předprodej vstupenek v recepci Lidické galerie
Rezervace na tel. čísle 312 253 702.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

LIDICE
1942-2022

Změna programu vyhrazena.

www.lidice-memorial.cz

PRAŽSKÉ ZÁŽITKY III.

Text: Jarda Adamec Foto: ilustrační snímek zápalkových nálepek (série č.1405), které vytvořil A. Nešpor pro Jiřího Suchého, při příležitosti jeho návštěvy v Kročehlavech

Narodili jsme se do doby vynikajících umělců, které nejdou nahradit. Zejména humor je jedno z největších umění, dělat ho tak jako Jan Werich, Miroslav Horníček, jeho hovory H, to byl vrchol kumštu, vtipu a dokonalosti mluvy české. Král komiků století Vlasta Burian a jeho nezapomenutelné filmy. Takový komik se už asi nenarodí. Jiří Sovák, Vladimír Menšík, Jarda Štercl, Felix Holzmann, Miloš Kopecký, Lubomír Lipský, to jsou špičky českého humoru. Jiřina Bohdalová s Vladimírem Dvořákem, dvojice jež dokázala roky bavit několik generací svými historkami a vtipnou kritikou, které život přináší. Jirkové Suchý a Šlitr, jejich divadelní hry, písničky, scénáře, hudby, kterou zásobovali mnoho zpěváků a zpěvaček. Zdeněk Svěrák a Ladislav Smoljak, zakladatelé Divadla Járy Cimrmana, herci, scénáristi a herci, původním vystudováním učitelé. Karel Šíp a Jaroslav Uhlíř skladatelé, herci a hudebníci. Všichni výše uvedení umělci jsou nebo byli naší elitou slušné a vtipné zábavy.

Narodili jsme se do doby vynikajících zpěváků a zpěvaček. Karel Gott, Walda Matuška, Eva Pilarová, Marta Kubišová, Helena Vondráčková, Yvetta Simonová, Milan Chladil, Hana Zagorová, naše absolutní pěvecká esa, která nás prezentovala po celém světě. Na písničkách, kterými se proslavili, měli zásluhu zejména naši skladatelé, básníci a textaři, kterých byla nebo je dlouhá řada jmen. Za všechny musím zmínit hudebníka a skladatele Karla Svobodu.
Měl jsem to štěstí, že jsem se s některými herci setkal osobně. Když jsem se ještě živil jako řidič, tak na Maltézském náměstí v Praze natáčeli filmaři film. Já jsem přivezl litý asfalt k pokládce na chodník. Asfaltéři začali pokládkou (asfalt má teplotu 260° C), okolo přicházel herec Martin Růžek. Zeptal se, zda si pokládku s kopytem, kterým se asfalt roztírá, může zkusit. Sundal kabát a zaklekl. Během chvíle se orosil potem. Vtom přicházel Miloš Kopecký, smekl svůj širák, přiložil ho k srdci a pravil: „Pánové, smekám před vaší prací, ale vemte Martinovi ten bazmek, nebo ten chodník nikdo nezkolauduje.“

Poněšice, vesnice ležící na pravém břehu Vltavy v lesích, šest kilometrů od města Hluboké nad Vltavou. Zde se nachází v majetku Akademie múzických umění v Praze, Učební a výcvikové středisko, které Akademie pronajímá jako letní tábory, nebo pro

provádění školení, ale hlavně tu vyrůstají mladí herci. Do tohoto střediska jsme se jezdili školit, když jsem byl zaměstnancem Ministerstva obrany. Tady jsem se potkal s herečkou paní Jaroslavou Adamovou. Při jejím oblíbeném cigárku po večeři, jsem se osmělil a oslovil ji, představil se a optal se na dceru Wericha, Janu. Když zjistila, že jsme skoro jmenovci, řekla, abych se posadil a nabídla mi cigaretu, s díky jsem jako nekuřák odmítl. Ráda mi na dotazy odpovídala, dozvěděl jsem se o Janině dceři Fanče. Vyprávěla mi ještě o panu Werichovi a jeho rodině, ale i o panu Voskovcovi. Naše debata skončila dokouřením její cigarety a omluvou, že má ještě nějakou povinnost. Další pražské zážitky zase příště.

V KOVÁŘOVĚ MAJÍ HRUŠEŇ S POSELSTVÍM Z LIDIC

Text: Libuše Kolářová Foto: A. Nešpor, archiv OSL

Na vrchu Lipný nad Kovářovem v píseckém okrese přibyl ve čtvrtek 8. září dopoledne nový stromek – hrušeň odrůdy Paříženka, štěp ze stromu, který dodnes roste v Lidicích. Antonín Nešpor s manželkou Pavlou ze spolku Lidice si vzali za své rozšířit memento lidické tragédie z roku 1942 do celé republiky. Ze štěpů hrušně, která jen náhodou odolala záměru gestapa zničit nejen lidické obyvatele, ale srovnat se zemí celou vesnici, se v Průhonicích pěstují stromečky, které se pak vysazují na místech, která o to požádají a mají nějaký vztah k událostem heydrichiády. Kovářovský štěp s názvem Posel naděje má číslo 42.

Antonín Nešpor napřed besedoval s žáky v kovářovské škole. Vyprávěl příběh své maminky a babičky, které transport z Lidic do koncentračních táborů přežily. On sám se pak narodil v roce 1949. Obec Lidice nedaleko Kladna gestapo po atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha určilo

z pomsty a k zastrašení českého obyvatelstva k úplnému zničení. Celkem 173 mužů a chlapců bylo popraveno, ženy a děti putovaly do koncentračních táborů, vybrané nejmenší děti k poněmčení do německých rodin. Z dětí se jich nevrátilo domů 88 a v Lidicích je připomíná pomník dětských postaviček od sochařky Marie Uchytilové.

„Hrušeň, z níž štěp pochází, jako jediný ovocný strom přežila. Dodnes stojí uprostřed obce, u potoka před můstkem. Původně tam místní obyvatelka Anna Peková společně s Václavem Vandrlem zasadila tři hrušně. Václav Vandrle byl lidický policajt a obec ho využívala i pro obecní práce," přiblížil příběh stromu Antonín Nešpor. „Když gestapo nechalo výbuchem zdemolovat kostel, tlaková vlna dva stromky zničila a z třetího trčel jen pahýl. Tlaková vlna mu urazila korunku. Proto si ho gestapáci nevšimli a nechali pahýl být, protože jinak všechno s náznakem života nemilosrdně devastovali. Stalo se, že do roka stromek znovu obrazil a roste v Lidicích dodnes," dodal Antonín Nešpor. Sám si vzal za své sázet na různých místech republiky štěpy z této hrušně a připomínat tak lidickou tragédii. Před dvěma lety se jeden ze štěpů sázel i u milevské 1. základní školy.

Jak připomněl starosta Kovářova Pavel Hroch, obec velmi stála o jeden ze štěpů kvůli vazbě na události z roku 1942, které vedli k tragédii Lidic. Jeden z odvážných atentátníků na Heydricha, Jozef Gabčík totiž prožil část dětství a mládí v Kovářově. Učil se podkovářem v nedalekém Kostelci nad Vltavou a v Kovářově navštěvoval pokračovací školu. Mimoto v Kovářově dožil svůj život Emil Strangmüller, který za druhé světové války s generálem Moravcem spoluzakládal československou exilovou vládu v Anglii, kde se také zrodil plán na operaci Anthropoid, tedy atentát na Heydricha.

„Je to od obce Kovářov osvícené, že takto připomíná hrůzy války. Až donedávna jsme si mysleli, že v 21. století se už Evropy žádná válka nedotkne," zmínil na místě senátor

Jaroslav Větrovský. Je současně starostou Mladé Vožice, kde si tragický transport židovských obyvatel do koncentračních táborů připomněli jen před pár dny.
Na vrchu Lipný zazněla i báseň, kterou připravil ředitel školy Libor Mandovec a přednesly ji dvě žákyně školy. Lidové písničky zazpíval pěvecký sbor, který vede učitelka Veronika Pšeničná. Končilo se na veselou notu a s chutí se zapojil i Antonín Nešpor. Koneckonců i stromek nese název Posel naděje. Starší chlapci ze školy mezitím obsypávali hlínou stromek, který do připravené jámy usadili společnými silami starosta a senátor. A připojil se i vyslanec Lidic Antonín Nešpor. Spolu s manželkou kladli Kovářovským na srdce, že stromek potřebuje vodu a za dobrou péči se už za pár let odmění hruškami odrůdy Pařížanka. „To jsou hrušky, které naši předkové na podzim sklidili a uložili do sklepa a pak přišly k chuti v zimě. Tak to chodilo v dobách, kdy v obchodech nebyla celoročně záplava exotického ovoce a lidé si vážili toho, co se urodilo u nás," poznamenala Pavla Nešporová.
Kovářovští chodí na vrch Lipný často, odehrává se tu řada kulturních akcí. Budou mít tedy na očích, jak se bude lidické hruštičce u nich dařit.

DVA LIDICKÉ PŘÍBĚHY TRUHLÁŘE FRANTIŠKA FOUSE

Text a foto: Zdeněk Fous

Již v minulosti jsem uvažoval o tom, že bych měl sepsat dva příběhy ze starých Lidic, které mi v dětství vypravoval můj táta. Ačkoliv jsem osm let připravoval Zpravodaj Obecního úřadu Lidice (redaktorem jsem byl od března 2006 do března 2014), nikdy jsem nenašel dostatek odvahy ke zveřejnění těchto vzpomínek a raději jsem otiskoval příspěvky jiných dopisovatelů. Dlouhou dobu jsem je tak měl uložené pouze v paměti. Aby však neupadly v zapomnění, zaznamenal jsem je na papír.

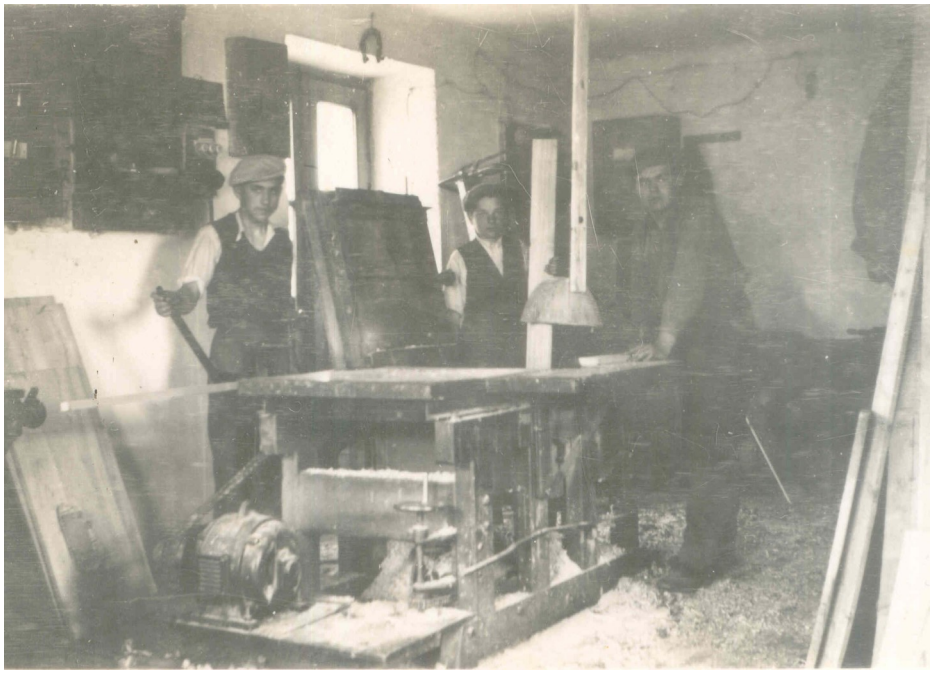
PŘÍBĚH O ŠTĚSTÍ V NEŠTĚSTÍ

V roce 1954, když mi bylo osm let, se mi podařilo vyhandlovat s kamarádem své poklady – nůž rybička, silný magnet a prak za krabičku poštovních známek. U tátova kamaráda, pana Vinkla, jsem totiž viděl sbírku poštovních známek a zatoužil jsem ji mít také. Na alba jsme neměli peníze, proto mi táta dal dvě své staré účetní knihy. Jedna byla nepoužitá a druhá z poloviny popsaná. Než jsem si do knih začal nalepovat známky, tak jsem si v té popsané pročítal jména jednotlivých zákazníků. Většinu z těchto jmen jsem již znal z knihy „...a muži byli zastřeleni". Vzpomínám si, že na jedné účetní kopii bylo jméno pana Jaroslava Suchánka, který si objednal knihovnu z ořechového dřeva. Toto jméno jsem znal dobře, protože jsme měli doma knihu s názvem „Suchánkova kuchařka".

František Fous

Věděl jsem, že tu knihu dostal táta v Lidicích přímo od autora. Podle té kuchařky vařila moje babička i maminka, já se podle ní ještě jako školák naučil bramborové knedlíky. Kuchařku jsem v roce 2014 daroval do lidického muzea.

Při nalepování známek jsem si všiml, že na jednotlivých listech účetních knih bylo v záhlaví vytištěno **František Fous, strojní truhlářství, Lidice**. Ptal jsem se táty, jak je to možné, když stále bydlí v Buštěhradě. Táta vzápětí přinesl ještě razítko s polštářkem, otiskl ho na jeden z listů a já četl stejný text. Začal mi prvně vypravovat celý příběh, který jsem nyní ze svých vzpomínek zaznamenal.

Můj táta František Fous se vyučil v Buštěhradě u mistra truhláře Jindřicha Frajbiše. V roce 1928 narukoval do Rumburku. Když se po dvou letech vrátil z vojny, přemýšlel, kde by si založil živnost.

Josef Rom

Jeho vzdálený bratranec Josef Rom, který se přiženil do Lidic, mu poradil, aby si otevřel živnost v Lidicích, protože tam žádný truhlář nebyl. Táta si našel u sedláka Václava Rákose v čp. 24 nájem stodoly a zde si založil truhlářskou dílnu.

Od samého začátku otevření truhlářství měl táta práce dost. Pro občany z Lidic to byla výhoda, protože nemuseli chodit až do Buštěhradu. Táta bydlel i nadále v Buštěhradě, ale do Lidic dojížděl na motorce. Měl tehdy motorku značky DKW. Někdy měl však tolik práce, že zůstal v dílně i přes noc a přespal na hoblovačkách. Bly tehdy ještě svobodný a žil jen se svojí mámou. Tři mladší sourozenci měli již své rodiny. Brzy se o něm dozvěděli i jeho kamarádi z Lidic, kteří s ním chodili v Buštěhradě do školy, a tak se u něho scházeli a povídalo se, jak to bylo tehdy zvykem. Za nějakou dobu trávil táta více času v Lidicích, než doma v Buštěhradě, kde bydlel v Riegrově ulici pod hostincem Na Kahanci.

Zanedlouho poznal osobně hodně lidí z Lidic. Vyráběl jim na zakázku nábytek i opravoval různé poškozené věci ze dřeva. V Lidicích se mu velmi líbilo i pracovně dařilo. A když se v roce 1938 dozvěděl, že sedlák Štěpán Kotmel z čp. 8 prodává stodolu, hned se o nabídku ucházel. Napadlo ho, že by si mohl stodolu přestavět, v přízemí by měl truhlářskou dílnu a přistavěl by jen patro, kde by mohl mít byt.

Vyjednal si proto v Záložně v Unhošti půjčku a očekával už jen až dojde u notáře k sepsání kupní smlouvy. Sedlák Kotmel však viděl, že můj táta má velký zájem o jeho stodolu, a tak se snažil ještě něco navíc z prodeje vydělat.
V den, kdy mělo dojít ke koupi, mu majitel zvýšil cenu.

Táta by již tolik peněz nikde nesehnal, a tak z prodeje sešlo. Tehdy byl můj táta velice nešťastný a považoval ten den za velkou smůlu. Šel se proto o všem poradit se svým mistrem, panem Jindřichem Frajbišem. A ten mu řekl, aby nebyl smutný, chystá se brzy do penze a pronajme mu svou dílnu v čp. 121 v nynější ulici Oty Pavla.
A tak se stalo, že v roce 1938 se táta odstěhoval z Lidic s truhlářstvím do Buštěhradu. Ve středu 10. června 1942 si však uvědomil, jaké měl také životní štěstí, že se mu před čtyřmi roky nepodařilo koupit stodolu o sedláka Štěpána Kotmela z Lidic. Každý rok jsme chodili s tátou na pietní území v Lidicích. Táta mi na udupané planině ukazoval, kde kdo bydlel. Po vyprávění o své truhlářské živnosti ve starých Lidicích mi pověděl při pohledu na hrob lidických mužů: „Tady jsem mohl také ležet, vedle svých kamarádů."

PŘÍBĚH O OKNU ZE STARÝCH LIDIC

Bylo úterý 9. června 1942 a můj táta, mistr truhlář František Fous, pracoval, jako každý všední den, v dílně, kterou si pronajal po svém mistrovi Jindřichu Frajbišovi v čp. 121, v nynější buštěhradské ulici Oty Pavla. Blížilo se léto a jeho dva učedníci se již těšili na prázdniny.
Během dopoledne přišel do truhlářské dílny za mým tátou pan Václav Hanf z rozbitým okenním křídlem. Špatně zajištěné okno do kuchyně jim vytrhl vítr, všechny skleněné tabulky se rozbily a rám se polámal. Pan Hanf bydlel s manželkou a třemi dětmi v sousedních Lidicích v domě čp. 70. Byl to havíř a v obci zastával i funkci velitele dobrovolných hasičů. Pan Hanf požádal tátu, jestli by mu okno opravil do druhého dne, protože se chystal na noční směnu na šachtu. Následující den, ve středu 10. června 1942, by si při návratu z práce opravené okno vyzvedl.
Táta se po jeho odchodu hned pustil do opravy. Připravil si veškeré potřebné nářadí, poškozené díly nově vyrobil a poté vše napasoval a zaklížil, aby bylo okno druhý den připraveno k převzetí.
Když táta přicházel ráno 10. června do truhlářské dílny, cestou se od lidí dozvěděl, co se v Lidicích odehrává. A tak se stalo, že mu v dílně opravené nezasklené okno zůstalo zavěšené na skobě ve zdi jako památka.
Hned následujícího roku tátu někdo udal za to, že v letech 1938-39 zaměstnával německého antifašistu, který utekl z hitlerovského Německa. Němečtí vojáci tátovi dílnu i s nářadím zabrali a jeho nasadili na „Franzšachtu" ve Vrapicích. Po ukončení války došel s četníky do dílny a zjistil, že všechno vybavení bylo rozkradeno. Avšak lidické okno zůstalo viset na svém místě.

V roce 1948 rodiče zakoupili velký dům po bývalém koloniálu U Jelínků v Prokopově ulici čp. 215. Zde si již mohl táta zařídit vlastní a prostornější dílnu, kde našlo na zdi opět své místo památeční okenní křídlo. Když už jsem byl větší kluk, často jsem tam za tátou chodil a on mě učil zatloukat hřebíky, řezat pilou, zacházet s hoblíkem a dalším dovednostem. V padesátých letech tátovi zrušili místo tovaryše a já mu pak, ještě jako malý kluk, pomáhal v živnosti a alespoň přidržovat jednotlivé kusy nábytku při montáži. Nářadí v dílně jsem už dobře znal a věděl jsem, kde je uložené. Jen mi stále vrtalo hlavou, proč má táta pověšené na zdi starší a opravené okenní křídlo. Jednoho dne táta to okno sundal, dal mi ho do ruky a vyprávěl mi příběh se smutným koncem. Pochopil jsem, proč již tátův kamarád Václav Hanf nepřišel. Byl zastřelen spolu s dalšími muži u zdi Horákova statku. Od té doby jsem na toto staré okno pohlížel jinýma očima.

Když jsem se v roce 1972 přistěhovali do nových Lidic, okno jsme přivezli s sebou. V domku čp. 78, který jsme zakoupili od Místního národního výboru, jsem našel při úklidu půdy korespondenční lístky z koncentračního tábora Ravensbrück po Lidické ženě Marii Hanzlíkové. Vedoucí Památníku Lidice byla tehdy paní Martínková, a ta si je ráda vzala do muzea a měla také zájem o okno ze starých Lidic. Kvůli nedostatku místa v depozitáři nás ujistila, že si ho vezme později.

V té době bývalý švagr, aniž by se mého táty zeptal, staré okenní křídlo spálil na ohništi. Takže okno, které by bývalo shořelo v roce 1942 ve starých Lidicích, tak nakonec shořelo v roce 1978 v Lidicích nových.

Pamatuji si, jak jsem někdy v roce 1996 potkal v ulici Marzabottské paní Annu Karáskovou, která se však za svobodna jmenovala Hanfová. Byla dcerou tátova kamaráda Václava Hanfa a měla štěstí, protože válku přežila, stejně jako její sestra Marie a bratr Václav.

Když jsem jí seznámil s příběhem o rozbitém oknu, který mi vyprávěl můj táta, tak si vzpomněla, že jim skutečně v červnu vítr vytrhl v kuchyni okno z pantů. Já jsem jí podobu tohoto okenního křídla namaloval kamínkem z opuky na chodník a ona mi potvrdila, že taková doma měli. Ve starých Lidicích bydleli poblíž silnice ze Hřebče do Makotřas v podnájmu u manželů Frejových. Jejich osiřelá neteř Emilka byla také jedním z mála přeživších lidických dětí.

Nemám ani fotografii tohoto okna, ale zůstala mi vzpomínka na tátovo vyprávění.

STŘÍPKY Z HISTORIE (80. VÝROČÍ VYHLAZENÍ OBCE LIDICE)

Připravil: Marek Veselý

Dnes naposledy vybírám příspěvek z útlé brožurky vydané v červnu roku 1946, která nese název „Ročenka Českosl. Červeného kříže v Buštěhradě“. Příspěvek sepsal buštěhradský lékař Quido Jeřábek, který se velmi dobře znal s lidickým farářem

Josefem Štemberkou. A text je právě o něm – o posledním lidickém faráři. Slovní spojení „doktor Jeřábek“ mnoha lidickým občanům určitě přijde povědomé… Dlouholetý praktický buštěhradský lékař dr. Karel Jeřábek (mj. narozen právě v onen osudný rok 1942) je synem autora následujícího vzpomínání dr. Quida Jeřábka. Text jsem opět nechal bez úpravy – způsob vyjadřování i gramatika odpovídají tehdejší době.

LIDICKÝ FARÁŘ

Text: MUDr. Quido Jeřábek

Stojíme nad rozvalinami Lidic. Uprostřed bohatého žitného pole vysekaný pruh obilí znázorňuje cizím místo, kde dříve byl střed klidné pracovité obce. Dva krásnoarmějci stojí u prostého rovu stráž. Pro nás, kteří jsme téměř denně navštěvovali Lidice, není toto místo pouhým obrazem zhouby, je místo posvátné.
Hlavou táhnou myšlenky na obyvatele tohoto koutu české země; každé zvlnění vyrovnaného terénu připomíná nám, že tam stával dům, vidíme jho zevnějšek, jeho vnitřek. Mluvíme v duchu s jeho někdejšími obyvateli. Stopy vyhlazené silnice vedou okolo někdejšího kostela. To bylo místo, kde novorozený občan lidický byl křtěn – tam vedl svoji vyvolenou – a odtud byl vynášen ku svému poslednímu odpočinku na tichý hřbitov, jehož trosky poznáváme podle špatné úrody… A tu vyvstává nám před očima obraz 73letého kmeta, lidického faráře P. Josefa Štemberky, který 31 roků svému lidu při těchto funkcích sloužil. Vidíme jeho vzpřímenou postavu, jeho dobrý obličej, krátce ostříhané vlasy – na hlavě vysokou čepici, dlouhý černý kabát, důkladné boty – cítíme nepatrný stisk jeho stále chladné pravice; ano, tak potkávali jsme Vás, když chodíval jste s odměřeným krokem z hřebečské školy!
Vaše páteř byla vždy hrdě vzpřímena, neohnula se nikdy! Vaše ruka vždy stejně chladná, zato Vaše srdce plálo láskou ke svým svěřencům, české vlasti a k Bohu. Vaše bystré malé oči vždy viděly, kde je Vás třeba, Váš rozum a rozhled dovedl ve skutky uvésti zamýšlený čin pomoci a milosrdenství.
P. Josef Štemberka, rodák z Pecky u Nové Paky, vyrostl z chudého prostředí podkrkonošského tkalce; tam na českém pomezí vyrostla bezmezná láska k české vlasti. Byl vlastencem naprosto nesmlouvavým, nikdy, ani při nejkrutějším pronásledování, nedopustil v úzkém kroužku svých známých slov pochybnosti o výsledku války. Radio umístěné v jeho světnici, dodávalo mu vždy nových a nových nadějí. Při jedné návštěvě přátel s rozjasněnou tváří prohlásil: „Je již zcela jisto, že president Beneš dovede náš národ k vítěznému konci, ale já se toho již nedočkám.“ Tato prorocká slova pronesl s takovou jistotou, že marno bylo je vyvraceti.
S jeho láskou k národu byla spojena jeho láska ke svým spoluobčanům. Kdykoliv kdokoliv přišel, vždy byly mu farní dveře otevřeny. Odtud přinášeli si všichni občané pomoc ve svých nesnázích, porady v tísni duševní i hmotné. Od něho nikdo neodešel s prázdnem. Byl jsem přítomen scéně, kdy sousedé přišli jeden na druhého žalovat. Bylo třeba zakročit. Viníka pokáral svým mírným způsobem, druhá strana však nebyla spokojena úplně a chtěla důkladnější potrestání. Tu pravil: „Nejsem zde proto, abych

někomu škodil. Nemohu-li prospěti, nikomu neublížím.“
Jeho náboženská snášenlivost razila mu úctu a vděčnost u osob všech náboženských vyznání. Jedinou jeho zábavou byla hra v karty v útulně vytopené místnosti na faře. Jednoho dne zval několik občanů na hru. Na jejich slova, že není vhodno, by bezvěrci hráli karty na faře, s úsměvem se jich zeptal: „Protože snad neumíte hrát karty?“ A pak již bez říkání celá tato společnost chodila hrát. Pohřbívání jinověrců na hřbitově lidickém nikdy nedělal obtíží.
Farář Štemberka byl velmi málomluvný, jeho duch však byl čilý, svými bystrými úsudky předčil nás všechny. Sám kmet stařičký, byl duševně mladší nejméně o jednu generaci.
Dole, ve farní kuchyni, vládla vždy veselá, usměvavá slečna Tonička. S ostatními lidickými ženami byla uvězněna v Ravensbrücku, Osvětimi i jinde… Čítali jsme její dopisy… Skoro v každém se opakovala otázka: „Co dělá strýc Josef?“ Tím byl míněn p. farář. Nikdo neměl odvahu napsati jí pravdu! Nikdo z náš Čechů nebyl přítomen oné strašlivé noci v Lidicích. Nepochybuji však o tom, že pan farář s hlavou hrdě vztyčenou a s pevným pohledem hleděl na běsnění rozzuřených německých mas. My, kteří jsme jej dlouhá léta znali, nedovedli jsme si jinak ani představit jeho odchod ze života. - Nyní odpočívá ve společné šachtě se svými osadníky. Nikdo mu nevysvětil místo jeho posledního odpočinku, ačkoliv on sám nesčetným tuto poslední službu prokazoval. Leč zem, ve které nyní odpočívají, není zemí neposvěcenou, je posvěcena pilnou prací lidických občanů, je posvěcena jejich krví nevinně prolitou a nyní skrápěna slzami vracejících se lidických žen.
Dvacet pět roků hrál jsem při význačných příležitostech v lidickém kostele na varhany. Na Boží Tělo roku 1942 naposledy zpíval naplněný kostel naši národní a svatováclavskou hymnu. Tehdy vzpřímen stál jste v kostelní lodi – dozněla píseň – pak poslední stisk Vaší ruky – a ruka od ruky se odloučila navždy. Za několik dní zlotřilé ruce vypálily vesnici – dynamitové nálože stěží rozmetaly překrásnou stavbu Vašeho kostela. Tváře lidických mučedníků hledí na nás, vidíme pevnou postavu faráře před oltářem v bílém rouchu kostelním a slyšíme mohutný hlas havíře Trnky, zpívající: „Na Čechy, Bože, pamatuj!“

Slavnost Božího Těla v roce 1942 připadla na neděli 7. června. Zmíněná „Tonička“ je Antonie Škrdlová, které se v Lidicích říkalo „slečna z fary“; zemřela v roce 1951 v rodné Pecce, pohřbena je na novém lidickém hřbitově. (pozn. MV)

VOLBY DO LIDICKÉHO ZASTUPITELSTVA

Text: Marek Veselý Foto: Michaela Klapalová

Je sobota 24.9. večer a já usedám k počítači, abych sepsal „zprávu“ o průběhu voleb do místního zastupitelstva, které se konalo po dva dny – pátek 23. a sobotu 24. září roku 2022. Po dvou covidem ovlivněných volbách to byly volby řekněme „normální“ – alespoň co se hygienických nařízení týkalo – viděli a slyšeli jsme se krásně bez hranice, kterou předtím představovaly roušky nebo respirátory.

Lakonická zpráva o výsledcích by byla asi takováto: **Prvních sedm kandidátů bylo zvoleno do lidického zastupitelstva, což znamená, že bude pracovat ve stejném složení, jako v posledním volebním období.** Chápeme, že se to zdá být strohé a stručné, proto připojíme ještě pár dalších údajů, které se např. z webu volby.cz vyčíst nedají.

Volební účast: svůj hlas přišlo odevzdat 225 z 418 oprávněných voličů, což představuje volební účast necelých 54%. Stále tím ale převyšujeme (ostatně jako vždy) celorepublikový průměr, který byl 46%.

Neplatné volební lístky: celkem 26 voličů vložilo do obálek neplatný hlas (ve valné většině to byl lístek bez jakéhokoliv „zaškrtnutí“), to je cca 11,6% neplatných hlasů (každý desátý volič byl u voleb bohužel „zbytečně“, což nás mrzí). Máme z toho jako volební komise ponaučení, že bychom každého voliče měli poučit o tom, jak má volební lístek vhozený do urny vypadat.

Preferenční hlasy: zhruba 60% voličů zvolilo možnost zaškrtnout celou stranu, čímž se do hry o zastupitelský post dostává prvních 7 kandidátů z volebního lístku, takže 8. kandidát neměl od zbylých 40% voličů (i přes masivní preferenční hlasy) prakticky šanci se do zastupitelstva dostat.

Lidická „nej“: nejmladší volič (ročník 2003) 19 let, nejstarší volič (ročník 1926) 96 let a obě jsou to ženy.

Statistická perlička: říkali jsme si v naší komisi, že od příště zavedeme statistiku na otázku voličů, zda mají, nebo nemají zalepovat obálku před vhozením do volební urny. Mnoho let už totiž obálky postrádají lepidlo na chlopni, takže se ani zalepit nedají, ale tato otázka má takovou „setrvačnost“, že by jistě stála za bližší statistické zpracování ... ☺

Závěrem mi dovolte poděkovat svým kolegyním a kolegovi: Martině Toulcové (zapisovatelce), Miloslavě Fricové, Dagmar Šauerové, Haně Vondráčkové a Jiřímu Černému za odvedenou práci. Jsme, co se týká voleb, amatéři, ale dovolím si napsat, že práce byla odvedená naprosto profesionálně!

V lednu při volbách prezidenta republiky se těšíme na shledanou.

Vaše lidická okrsková volební komise.

VET CENTER – RIZIKO PASIVNÍHO KOUŘENÍ

Text a foto: Corinne Palma

O pasivním kouření slyšíme mluvit hlavně v lidské medicíně, ale o tom, jaký to má vliv na naše domácí mazlíčky, často už neslýcháme. Při spalování tabákových výrobků se do okolí vypouští toxiny, řada z nich karcinogenních, tedy vyvolávajících rakovinu. Jaký to má tedy dopad na naše mazlíčky? Nejedná se jen o škodlivé látky, které jsou vypouštěné do ovzduší, ale také o to, že zbytky kouře dopadávají na okolní předměty, včetně srsti zvířat. Toto znamená, že naši mazlíčci nejen kouř vdechují, což vede k ukládání toxických částic v plicích, ale také olizují v rámci osobní hygieny. Je důležité podotknout, že zvířata mají také vyšší dechovou frekvenci, což zvyšuje riziko.

Studie prokázaly, že u zvířat žijících v kuřácké domácnosti je zaznamenán vyšší výskyt rakoviny plic. Není to ale jediné onemocnění, které je s tímto spojeno – vzniká celá řada rakovinných onemocnění, ale i chronická zánětlivá onemocnění plic. Je jasné, že pro zvířata, která trpí ztíženým dýcháním (včetně brachycefalických plemen), pasivní kouření vede rychleji k zhoršení stavu.
Pojďme se tedy podívat na některé druhy zvířat a jak se u nich projevuje pasivní kouření:

Psi:
Plemena s krátkým čumákem (brachycefalická) – rakovina dolních cest dýchacích.
Plemena s dlouhým čumákem – rakovina nosní dutiny.

Kočky: rakovina ústní dutiny, lymfom (rakovina mízních uzlin).

Králíci: sekundární infekce dýchacích cest v důsledku poškození výstelky kouřem.

Rybičky: kouř se může usazovat i ve vodě akvárií. Může to vést až k úhynu ryb v důsledku otravy nikotinem.

Ptáci: kožní onemocnění v důsledku kontaktu s nikotinem. Rychlejší šíření nemocí do celého těla v důsledku jinak uspořádaných dýchacích cest.

Jak se rakovina dýchacích cest může projevovat? Nejčastější pozorované symptomy jsou zrychlený dech, ztížené dýchání, kašel, apatie, ale i vykašlávání krve.

Ráda bych podotkla, že jsem zatím studentkou veterinární medicíny, a tak, než podstoupíte jakékoli vyšetření svého mazlíčka, měli byste konzultovat vlastního veterináře.

Pokud je nějaké téma, které vás zajímá (z pohledu medicíny nebo chování zvířat), neváhejte mě kontaktovat na email: palmac04@gmail.com.

Srdečně Vás zveme na cyklus kulturních pořadů

LIDICKÉ ZIMNÍ VEČERY

v sezóně 2022/2023

12. října 2022 od 18 hodin v Lidické galerii

Křeslo pro Tomáše Töpfera

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Marcel Javorček

2. listopadu 2022 od 18 hodin v Lidické galerii

Jak jsem se stala partyzánkou

promítání filmu s autorskou besedou

16. listopadu 2022 od 18 hodin v Lidické galerii

Křeslo pro Bohumila Klepla

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Martin Fila

16. prosince 2022 od 18 hodin v Lidické galerii

Vánoční koncert

Kateřina Steinerová & Her Swing Boys

Předprodej vstupenek v recepci Lidické galerie.
Rezervace na tel. čísle 312 253 702.
Cena vstupenky je 120,– Kč.
Změna programu vyhrazena.

LIDICE
1942-2022

www.lidice-memorial.cz

MC LIDIČKY: NOVINKY A ROZVRH PRO PODZIM 2022

Text: Dana Richter, místopředsedkyně spolku

Vážení sousedé,
srdečně Vás všechny po letní pauze zdravíme. Těšíme se, že se letos konečně budeme moci scházet celý podzim i zimu v hojném počtu, ať už na našich kroužcích nebo pravidelných akcích.

Možná právě přemýšlíte o aktivitách, které v novém školním roce smysluplně vyplní volný čas Vašich dětí nebo třeba i Váš. Níže přikládáme aktuální rozvrh MC Lidičky pro školní rok 2022/23.

V naší nabídce naleznete kroužky, které již znáte z let předešlých (**Miniškolka**, **Keramika pro děti**, **Cvičení rodičů s dětmi**), ale i několik novinek. **Angličtinu pro děti** nově letos nabízíme s rodilou mluvčí. Přidali jsme **Aerobic dance**, **Cestu kolem světa** a **Španělštinu pro maminky**.
A již teď si prosím ve svých kalendářích vyznačte **čtvrtek 10.11.2022**, kdy se uskuteční druhý ročník **Svatomartinského lampionového průvodu ke Dni válečných veteránů**. Opět pro Vás a Vaše děti ve spolupráci s obecním úřadem a Památníkem chystáme odpolední dílničky a podvečerní doprovodný program. Více informací obdržíte do svých schránek v nejbližších týdnech.

Přejeme Vám všem krásné podzimní dny a těšíme se brzy na viděnou.

Středočeské vodárny

Středočeské vodárny, a.s.
Útvar laboratoří pitných a odpadních vod
U Vodojemu 3085, 272 80 Kladno
E-mail: info@svas.cz / www.svas.cz
IČ: 26196620 / DIČ: CZ26196620

ilac-MRA L 1429

Místo provedení zkoušek:
Laboratoř pitných vod, U Vodojemu 3085, 272 80 Kladno, tel.: 312 812 130 - 2

Zkušební laboratoř akreditovaná Českým institutem pro akreditaci, o.p.s. pod č.1429 podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018

Středočeské vodárny a.s.
U Vodojemu 3085
272 80 Kladno

Protokol o zkoušce č. 1114/1/2022

Vzorek číslo: 2694/1/2022

Druh vzorku: voda pitná
Odběr dne: 19.9.2022
Měření zahájeno dne: 19.9.2022
Identifikace místa odběru
Obec: Lidice
Ulice a čp: 10. června 1942
Místo odběru: Lidice, OÚ sociální zařízení

Odběr provedl: Jana Hubáčková laboratoř
Příjem provedl: Stanislava Vašířová
Měření ukončeno dne: 22.9.2022

základní chemie

Stanovení	Zjištěná hodnota	Nejistota *	Jednotky	Limit **	Typ limitu	Výrok o shodě	Zpracováno dle metod (Zdroj)	Pozn.
amonné ionty	<0,05		mg/l	max. 0,50	MH	vyhovuje	SOP č. 16 (ČSN ISO 7150-1)	
barva	<5		mg/l Pt	max. 20	MH	vyhovuje	SOP č. 10 (ČSN EN ISO 7887)	
dusičnany	12,8	10 %	mg/l	max. 50	NMH	vyhovuje	SOP č. 86 (ČSN EN ISO 10304-1; ČSN EN ISO 10304-4; ČSN EN ISO 15061)	
dusitany	<0,05		mg/l	max. 0,50	NMH	vyhovuje	SOP č. 86 (ČSN EN ISO 10304-1; ČSN EN ISO 10304-4; ČSN EN ISO 15061)	
chlor aktivní volný	0,01	5 %	mg/l	max. 0,30	MH	vyhovuje	SOP č. 28 (ČSN EN ISO 7393-2; Návod firmy Hach)	#
CHSK-Mn	0,71	20 %	mg/l	max. 3,0	MH	vyhovuje	SOP č. 27 (ČSN EN ISO 8467)	
chuť	přijatelná			přijatelná	MH	vyhovuje	SOP č. 7 (ČSN EN 1622; ČSN 75 7340)	
konduktivita (25°C)	85,3	5 %	mS/m	max. 125	MH	vyhovuje	SOP č. 12 (ČSN EN 27888)	
pach	přijatelný			přijatelný	MH	vyhovuje	SOP č. 7 (ČSN EN 1622; ČSN 75 7340)	
pH	7,3	0,2	-	6,5 - 9,5	MH	vyhovuje	SOP č. 13 (ČSN ISO 10523)	
teplota	12,0	0,6	°C	8 - 12	DH		SOP č. 21 (ČSN 75 7342)	#
zákal	0,81	20 %	ZFn	max. 5	MH	vyhovuje	SOP č. 11 (ČSN EN ISO 7027-1)	
železo	0,13	20 %	mg/l	max. 0,20	MH	vyhovuje	SOP č. 14 (ČSN ISO 6332)	

mikrobiologie

Stanovení	Zjištěná hodnota	Nejistota *	Jednotky	Limit **	Typ limitu	Výrok o shodě	Zpracováno dle metod (Zdroj)	Pozn.
Escherichia coli	0		KTJ/100ml	max. 0	NMH	vyhovuje	SOP č. 30 (ČSN EN ISO 9308-1)	
koliformní bakterie	0		KTJ/100ml	max. 0	MH	vyhovuje	SOP č. 30 (ČSN EN ISO 9308-1)	
počty kolonií při 22°C	0		KTJ/1ml	max. 200	MH	vyhovuje	SOP č. 52 (ČSN EN ISO 6222)	
počty kolonií při 36°C	0		KTJ/1ml	max. 40	MH	vyhovuje	SOP č. 52 (ČSN EN ISO 6222)	

* - Výsledky zkoušek jsou uváděny s nejistotou měření vyjádřenou jako rozšířená nejistota s koeficientem rozšíření k = 2 s intervalem spolehlivosti s pravděpodobností přibližně 95 %.
Uvedená nejistota měření zahrnuje příspěvek odběru vzorku.
Nejistota se nevztahuje na výsledky menší než mez stanovitelnosti a výsledky, které nejsou hodnotitelné.
Pokud je ve vzorku stanoven počet mikroorganismů menší než 10 KTJ (MPN) a nebo počet 10 jedinců, nejistota se neuvádí.
Nejistota měření není zohledněna při hodnocení splnění požadavků legislativy.
** Hodnoty uvedené v tabulce výsledků v kolonce limit jsou limity požadované Vyhláškou č. 252/2004 Sb.
# Stanovení provedeno v místě odběru vzorku.

Zkratky: SOP - standardní operační postup
MH - mezní hodnota
NMH - nejvyšší mezní hodnota
DH - doporučená hodnota
AN - aktualizovaná norma - laboratoř je způsobilá aktualizovat normativní dokumenty identifikující zkušební postupy
F - u ukazatele byl uplatněn flexibilní rozsah akreditace

Výsledky zkoušek se vztahují pouze ke zkoušenému vzorku.
Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.
Na požádání laboratoř poskytne údaje o použité metodě a použitých měřidlech, případně jejich kalibracích.

Kladno, 22.9.2022

Gabriela Karasová, Ing.
manažer útvaru laboratoří

---------- Konec výsledkové části protokolu ----------

„LIDICE SHALL LIVE“ – 80 LET PŘÁTELSTVÍ

Text: Hana Pokorná, předseda spolku Lidice Memory

Hnutí „LIDICE BUDOU ŽÍT“ – „LIDICE SHALL LIVE“ sblížilo zástupce poválečného Československa a lid Velké Británie. Z toho vyrostlo přátelství a porozumění takové, jehož mohou dva národy dosáhnout jen zřídka. „Lidice žijí“ a přátelství žije již 80 let.

6. září 1942 byla ve Victoria Hall v městě Henley zahájena schůze, která měla za cíl realizovat myšlenku Dr. Barnetta Strosse – vybudovat nové Lidice. Celé hnutí dostalo příznačný název „Lidice shall live!“

Jako odplatu německým nacistům za „popravu celé vesnice“ a s cílem pomoci obětem hanebného nacistického zločinu proti lidskosti, vyburcoval Sir Barnett prakticky všechny anglické horníky, aby se aktivně zapojili do hnutí pro znovuvybudování Lidic. Dr. Stross poslal dopis svazu horníků ze severního Staffordshiru, které tehdy čítalo na 20 000 mužů. K nim se posléze mělo připojit dalších 700 000 horníků z VB. Byl založen finanční fond, o nějž se měli starat právě angličtí horníci. Měli pomáhat zachránit maximum žen a dětí po zavražděných lidických mužích a zasadit se o to, aby Lidice byly znovu vybudovány.
Starosta města Stoke-on-Trent přislíbil veškerou podporu. Hlavními řečníky na zahajovací schůzi ve Victoria Hall byl president Edward Beneš a Will Lawther – předseda Svazu britských horníků, člen dolní sněmovny Labour Party a hlavní organizátor fondu „Lidice shall live“. Tohoto ustavujícího shromáždění se zúčastnilo 3000 mužů a žen. Hnutí „Lidice shall live“ se uskutečnilo! Po této akci se organizovaly podobné akce v dalších britských městech jako např. V Coventry, Birminghamu, Derby, Leeds a dalších.

Předseda britských horníků v Praze

Organisátor fondu Lidice budou žít

P r a h a 29. října (t). Do Prahy přijel předseda Svazu britských horníků W. Lawther s chotí, organisátor fondu Lidice shall live - Lidice budou žít. Provází ho slečna J. Frosdick, za války vedoucí středoevropského oddělení Britské rozhlasové společnosti a tím i našeho londýnského rozhlasu. Mimo to provází Lawthera D. R. Jenkins, redaktor největšího britského týdeníku, orgánu britských družstev Reynold News. Lawther, původem horník, nyní člen dolní sněmovny za Labour Party, se zúčastnil prvního zasedání našeho Prozatímního národního shromáždění a vypráví, že toto zasedání stejně jako přijetí panem presidentem dr. Benešem učinilo na něho hluboký dojem. Ve svém životě měl dvě touhy: aby se sjednotily organisace britských horníků a aby slovo uhlobaron zmizelo ze slovníku. Po založení jednotného svazu britských horníků, jehož předsedou, se jeho první touha splní cele, druhá je na dobré cestě vzhl dem k úsilí Labour Party o zestátně britských dolů. Nyní sleduje ještě tř tí cíl, aby přátelství mezi národy, kt ré bojovaly proti totalitním režimů a dosáhly vítězství nad Německe Itálií a Japonskem, zůstalo trva Z iniciativy hornického svazu pořád britští horníci od července 1942 sbír na vybudování nových Lidic. Dos sebrali třicet tisíc anglických liber, šest milionů našich korun, a usil o to, aby tato částka dosáhla sto t liber. Sbírka je výrazem přátelství a lidarity britských dělníků s naším rodem. Lawhter přednáší zítra v 1 hod. v Ústřední knihovně. Předná pořádá Britská společnost pro koslovensko a řečníka uvede mi dr. Šoltész. - Redaktor Jenkins vy věl novinářům o britském družstev tví, které si dobylo doma významn postavení, jak vyplývá na příkla

Díky mnohamilionové finanční podpoře anglických horníků a dalším poskytnutým finančním prostředkům prakticky z celého světa včetně tehdejšího Československa, mohly být po válce nové Lidice postaveny. Ti, co byli u vzniku přátelství mezi novými Lidicemi a Stoke-on-Trent, již bohužel nežijí, ale přátelské vazby mezi těmito místy přetrvávají přes další generace až do dneška.

Reklama tiskárny

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Veřejná knihovna Lidice je otevřená každou středu od 15:30 do 17:30 hodin.
Rádi Vám pomůžeme s výběrem knih k podzimnímu čtení.
V případě potřeby čtenářů (karanténa, nemoc, omezená mobilita) nabízíme zdarma donášku knih až ke dveřím domova, neváhejte nás kontaktovat.

Těšíme se na Vaši návštěvu a setkání s Vámi!
Jirka Černý a Míša Indráková, knihovna.lidice@email.cz

Lidický zpravodaj č.10/2022. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20.10. 2022 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávního celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: http://www.obec-lidice.cz/. Místo vydání: Lidice Připravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.
NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 29.9.2022
Roznášku v obci zajišťuje Jaruška Černá. ♥
Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu